

Universitätsbibliothek Paderborn

**IN PRIMVM MV=||SCVLI ANTICOCHLAEVM || Replica breuis
Iohannis Cohlæi, pro Sacerdotij & || Sacrificij nouæ legis
assertione.|| IN EPILOGO ADIECTA || est breuis responsio
in Antibolen Bullingeri.|| ...**

Cochlaeus, Johannes

Ingolstadt, 1545

VD16 C 4331

XI. Non omnes fidei Christianos articulos in sacris literis expressos esse.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10167348-1

De quibusdam fidei articulis non expresse

à sacrificulis in hoc, quod contra genuinū (ut ait) scripture
sensem, perficta fronte docuerint, sub specie panis uerum
Christi corpus latere. Cuiusrationem ita subiuxeris, Si em
uerba illa à sacerdote prolata, tantā uirtutē & efficaciam has
berent, ut panem in uerū Christi corpus mutarent, necessas
rio sequeret, ut uerba illa consecrationis, parieti affixa aut
inscripta, similiter corpus domini in eo efficerent. O inuis
tam noui Theologi rationem, quod sacerdos consecrans
non maiorem habeat potestatem ad consecrandum quam
paries. Quis antea tantam audiuit sapientiam: Concilium
Nicenum (quod omnium sacratissimum habetur) statuit
ne minister Eucharistiam porrigat presbytero aut Episcop
o, eo quod consecrandi et offerendi potestatem non habet
minister, sicut presbyter habet aut Episcopus, Contra hoc
Concilij decretum, tu nunc post M. C. annos prorepis,
& docere non uereris, sacerdotem non plus habere potestas
tis ad consecrandū quam habet paries. Addit Theologus
ille & aliud tuum dogma, nuper in concione prolatum esse,
Nempe iuniores uidentur, si non nubant rursus, liberisque pro
creandis operam dent, quo uis contorta deteriores esse. Addit
denique uno ore affirmare omnes, te brevi εικονομάχον futu
rum esse, ut omnes Christi & sanctorum eius imagines ē
templis Vuerdæ deturbaturus sis, sicut Augustæ iampris
dem deturbatae sunt. Sed hæc est hora tua & potestas tene
brarum, quam tibi Deus propter peccata tum Clericatum po
puli permittit.

NON OMNES FIDEI CHRISTIA
næ articulos in sacris literis expressos esse.

Cap. XI.

Hic rursus insultas mihi, ut respondeam, quare Aug. tri
buerim, quod ille nunc scripsit. Ait enim eum non
decreto

Concilium
Nicen. c. 14.

Aliud dog
ma nouum
& falsum.

de credendis sed de seruandis duntaxat, quæ in scripturis tradita non sunt, in epistola supra allegata scripsisse. Et inde cōcludis, me errare in hoc, quod dico, non esse omnia in scripturis expressa quæ credere debemus. Respondeo igitur ad Aug. nō de hæc breuiter, Primum, quod Augustinus loquitur ibi etiā seruan. solū de corpore Christi in uenerabili sacramēto, quod utiq̄ inter credenda ponitur, licet tu iam illud non amplius credas, sed quitur. pro figmēto habeas, tū consecrandi potestatem, tum trans substantiationem, Verba sane Augu. sic habēt. Ex hoc eīn placuit spiritui sancto, ut in honorem tantis sacramenti, in os Christiani prius dominicū corpus intraret quā exteri cibi. Nos igitur Catholici credimus, in hoc sacramento dari in os Christiani, non panem aut substanciali panis, sed uerū & substanciali corpus domini sub specie panis.

Vos autem tum Lutheranum Zuinglianum, qui negatis Varie sectas conuersionē panis in corpus domini, longe aliter docetis & rum opinio creditis. In tanta sane opinionum diuersitate, ut prolixis ac multis libris hac de re contenderitis ad inuicem. Alia est enim opinio Lutheri, alia Zuinglij, alij Oecolampadij, alia Buceri, alia aliorum varie intersese digladiantium. Suerū merorum.

Tu uero Musculeusq; adeo uarius es, dum de hoc sacra-
mento scribis aut prædicas, ut non minus possis lectori scepti rietates con-
ceps uideri, quam multis de rebus septiceps ostēsus est iam tra seiuicē.
olim à me Lutherus. Quemadmodum in appendice mea priori, ex proprijs uerbis tuis declarauī. In commentarijs enim super Matthæum dixisti sic, CH'RISTVS dis-
xit. Hoc est corpus meum, Hic est sanguis meus. Dicat ergo Christianus, Domini sui uerba secutus, Non panem accipio, non uinum bibo, sed corpus C H R I S T I su-
mo, & sanguine Christi recreor. Quid enim aliud de mens-

H 2 sa do

De quibusdam fidei articulis non expresse

sa domini acciperem, quam quod ipse Conuiuator Christus conuiuis suis dare se dixit. Corpus suum dedit, non panem: Sanguinem dedit, non uinum. Ab hac autem sententia tua longe distant & dissonant, quae hisce diebus Vuidex prædicasti. Atq[ue] etiam in hoc tuo Anticochlæo longe alia profundis uerba. Nam ad hæc à me allegata Gregorij & Bernardi uerba, Quueneranda sacerdotum dignitas, in quorum manibus, uelut in utero uirginis, filius Dei incar-
F. 4. natur &c. Tu sic ais, Formatur quidem Christus quotidie, at nec ex pane, nec in pane, nec manibus uestris, sed in cordibus credentium, idq[ue] per Euangelicæ doctrinæ parturitionē. Et infra pro nugis & ineptis habes, quod dixi, Christum, quando dixit, Hoc est corpus meum, locutum suis non de pane, se de substantia illa, in quam panis substantia liter conuersus est.

Varia des
prauatio
uerborum
Christi.

Gen. 4.
Iaco. 1.

Fraus Buce-
ri.

Et ais Dominum de pane & poculo neutraliter locutū esse. Ideoq[ue] & textum Euangeliū corrumpens ais, Hoc est sanguis meus, cum textus dicat, Hic est sanguis meus. Et uerba Christi, Hoc est corpus meum haud uno modo desprauas. Nunc enim sic exponis, Hic panis est corpus meū, nunc sic, In hoc pane, nunc sic, Cum hoc pane est corpus meum. Vagus es igitur & instabilis, ut Cain, iuxta illud Iacobii Apostoli, Vir duplex animo inconstans est in omnibus uñs suis. Nos autem iuxta Augustini fidem credimus dari in os Christiani corpus Domini, tu panem dicis, Christum autem ais formari non ex pane aut in pane, sed in cordibus hominum.

Et hæc est fraus, qua Bucerus Augustæ in comitijs Imperialibus uolebat circumuenire præceptorem sum D. Michaeli Vehepium & eximie doctum Theologum, cum diceret, In Sacramento uere sumi corpus Domini, sed ins-
telligebat

telligebat hoc, non substantialiter sumi in os, sed per fidem in corde. Erat enim Zwingianus tunc. Et haec ad Aug. epi stolam dicta sint.

Quod autem dicas me errare in hoc, quod dixi. Non esse omnia, quae credere debemus, in scripturis expressa, facis morte tuo, qui ab errore semel concepto, desistere nescis, per ingenij confidentiam, philautiamque tibi ipsi nimium placens.

Obiectis mihi uerba Augustini contra Petilianum, sed Aug. contra
Musculum
de E*c*lesia. is non dicit, sicut tu, quod nihil recipiendum sit aut credendum, quod non sit in scripturis expressum, hoc est, sentit cum Eccl de uerbo ad uerbum in scripturis positum, Nam & ipse clesia.

Trinitatem personarum credidit utique, licet aperte dixerit, in scripturis Tres personas nusquam dici. Credidit item sacerdotium & sacrificium nouae legis, sanctorum in caelis inuocationem & intercessionem, panis & uini in Eucharistia substantialem conuerzionem, Purgatorium & id genus complura, Quae uos impia Gigantomas chia impugnatis & reiicitis, eo quod de uerbo ad uerbum non sunt clare in scripturis expressa. Nos quidem credimus, omnia quae credere debemus, in scripturis habere ras dicem & fundamentum, ut ex eis probari possint, Negamus tamen omnia expressis uerbis in scripturis esse possita aut explicata. Nos enim omnia, quae uos impie abrogatis & reiicitis, ex scripturis contra insanias uestras affirimus & probamus, licet de uerbo ad uerbum expressa esse omnia illa ostendere non possimus.

Dic quaeſo Muscule, Quare sancti patres in Concilio Niceno tam multos posuerint articulos, quos credere debemus, si iam antea erant in scripturis omnes expressi? Non ne rectius dixissent, in hac uellilla scriptura expreſſe habetur Multi arti culi fidei in Symbolis.

De quibusdam fidei articulis non expresse

de Christo, quod genitus sit, non factus, patri consubstantialis. Sic & Athanasij symbolum superfluum esset, si omnes eius articuli essent in scripturis expressi, plus enim auctoritatis haberet scriptura diuina quam Athanasius. Quoniam uero in scripturis haec uerba nusquam habentur (fides autem Catholica haec est, ut unum Deum in trinitate, & trinitatem in unitate ueneremur, Non confundentes personas, neque substantiam seperantes, Alia est enim persona patris, alia filij &c.) nequaquam superflua dici debent in symbolo Athanasij. Ideo haereticus est, qui ea negat quia ab Ecclesia per spiritum sanctum approbata sunt.

Non erro igitur Muscule, dum dico, non omnia quae credere debemus in scripturis sacris expressa esse. Contra uero erratis uos haeretici, qui Ecclesiam audire non uultis, quam audire iubet Christus, Nec religiose captiuum uultis habere intellectum uestrum in obsequium Christi & fidei, sicut admonet Apostolus, sed uestrae innitentes prudenter, sensum uestrum erroneum dicitis rectum, & Ecclesiam (quam columnam & basim ueritatis uocat Apostolus) tot saeculis errasse & a Papistis misere seductam esse pronuntiat, contra spiritum ueritatis, qui a Christo ei datus est, ut cum ea maneat in aeternum, doceatq; eam omnem ueritatem.

Nos scripturæ sensus accipimus, non ex cerebro nostro superba presumptione, sicut uos facitis, sed ex sanctorū patrum aut Conciliorum aut summi Pontificis declaratione, ubicumque dubium aut obscurum aliquid inciderit, sicut diuina iubet Authoritas, dicens. Si difficile & ambiguum apud te iudicium esse prospexeris, surge & ascende ad locum quem elegerit Dominus &c. Item. Interroga patrem tuum & annuciabit tibi: Maiores tuos, & dicent tibi. Item. Interroga generationem pristinam, & diligenter inuestiga

Matth. 18.
2. Cor. 10.

Job. 8.

Vade quæ:
redus est ue-
rus scriptu-
ræ sensus.
Deut. 17.
Deut. 32.

investiga patrum memoriam. Hesterni quippe sumus, & ignoramus, quoniam sicut umbra dies nostri sunt super terram.

Tu sacerdotium sacrificiumque nostrum potissime ex Epistola ad Hebreos male intellecta oppugnas, At eam patres nostri antiqui legerunt utique & rectius intellexerunt per spiritum ueritatis, quam uos perfidi & incestuos se uxorati Monachi per superbiam spiritum unquam intellectigere potestis, Illi autem, ea epistola non obstante, sacerdotium sacrificiumque Missæ semper asseruerunt ac religiose in usu & honore habuerunt, Tu capitosa pertinacia Missam reijsis, propter illud huius epistolæ uerbum, Christus semel oblatus est, & una oblatione consummatum in sempiternum sanctificatos.

Quemadmodum Arrius pertinaciter Catholicis obij^s Fertinatio inciebat illud uerbum Christi, Pater enim maior me est, si sensu pro maior, ergo non æquolis, neque consubstantialis &c. Sis prior, cut igitur ille iure condemnatus est à patribus, quia pertinaciter errore innitebatur sensui suo, Ita & tu tuique complices iure pro hereticis habemini, quia proterue ac pertinaciter uestro infistitis sensui errore, totius Ecclesiæ sensum & expositionem ueram, quam à spiritu ueritatis accepit, superbe contemnentes atq; etiam impia Gis gantomachia impugnantes. Catholici autem & obædientes Prover. 3. tes Ecclesiæ filij non sic propriæ innituntur prudentiæ (hoc Ro. 11. & 12. enim prohibet diuina scriptura) sed in captiuitate redigunt intellectum suum, in obsequium fidei, quam tenet ac docet Ecclesia, ne uideantur altū sapere, aut sapere plusq; oportet.

Nimis igitur superbe pteruis cōtra Ecclesiā p erroneum illius Epistolæ intellectū, Quemadmodū et Nouatiani sece runt, qui Baptizatis pœnitentiam post lapsum denegabāt, Error No uatianorum de pœnitentia, Eo

De quibusdam fidei articulis non expresse

Eo q̄ scriptum est in eadem epistola, cap. vi. Impossibile est eos qui semel illuminati sunt, gustauerunt etiam donum cęleste, & participes facti sunt spiritus sancti, gustauerunt nisi hilominus bonum Dei uerbum, uirtutesq; sæculi uenturi, & prolapſi sunt, rursum renouari ad pœnitentiam, rursum crucifigentes sibi meti ipsi filium Dei & ostentuſ habentes, Et cap. X. Voluntarie enim peccantibus nobis post acceptā notitiam ueritatis, iam non relinquitur pro peccatis hostia. Terribilis autem quædam expectatio iudicij &c. Certe in his uerbis longe apertius loqui uidetur hæc epistola contra pœnitentiam post acceptum baptisma, quam loquitur apostolus contra sacerdotium & sacrificium Ecclesie, quod uos scelerato furore contra tot sæculorum usum fidemq; reiçitis.

Quid, q̄ Lutherus uester hanc epistolam, sicut & Iacobi Lutheri ius atq; etiam iudæ epistolam Apocalypsim, Johannis, à cædicio de cæteris noui Testamenti libris & epistolis temeraria censura pistola ad Hebræos, seperauit. Et istam, non solum Pauli aut ullius Apostoli esse senegauit, sed etiam durum ei nodum contra pœnitentiam tribuit, qui sit contra omne Euangelium & contra omnes Pauli epistolas. Hæc recito Muscule, non ut apprebem (abit) sed ut insaniae proteruiæ & superbiae tuæ obijciam,

DE TRINITATE PERSONARUM in una æternæ Deitatis essentia. Ca. XII.

Respondere per conuicia

Hic cum nego Bullinger neq; tu ad obiecta mea, contra falsitatis uestrae fundamentum, per illas sophisticæ aut rhetorice argutias respondere possitis, ad conuicia declinatis & ad calumnias, Ille enim sic ait. Quis dæmonum impura illa uerba in ostuum impurissimum inseruit, scripsituram